

Štoreški ŽELEZAR

LETO XXIV

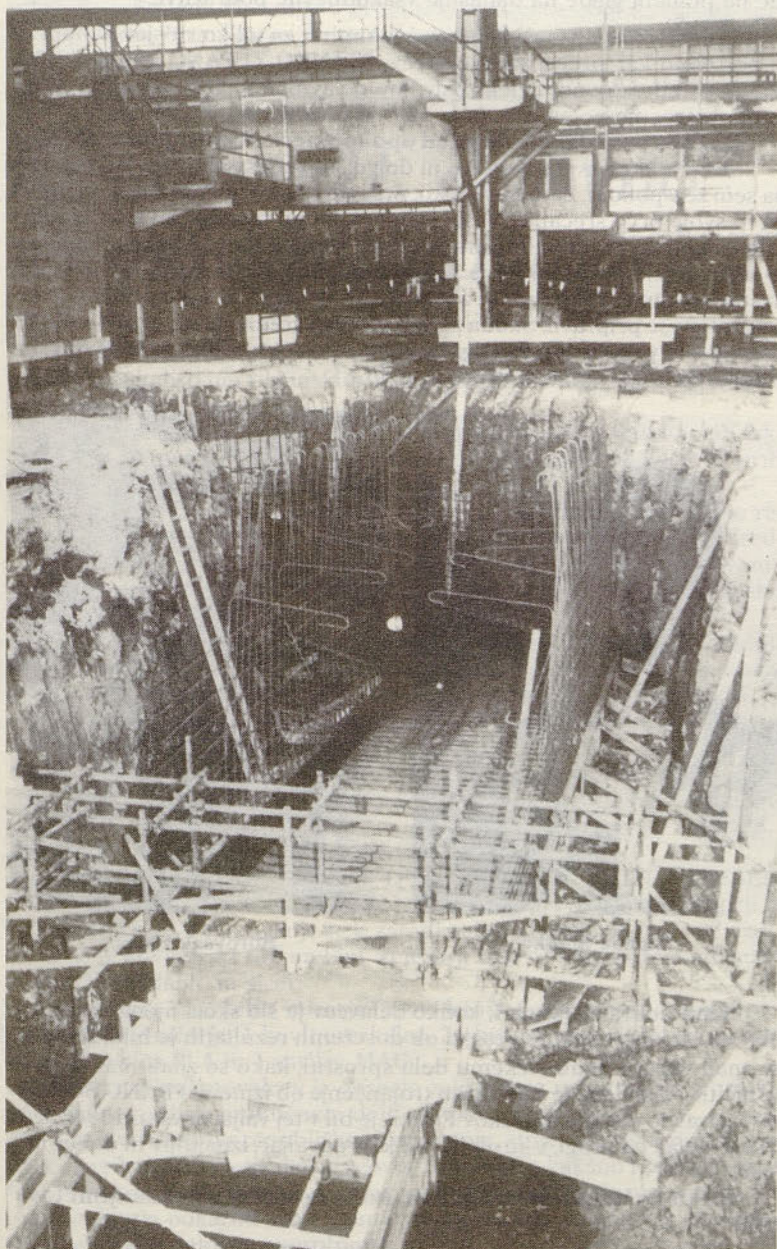
1985

JUNIJ 1985

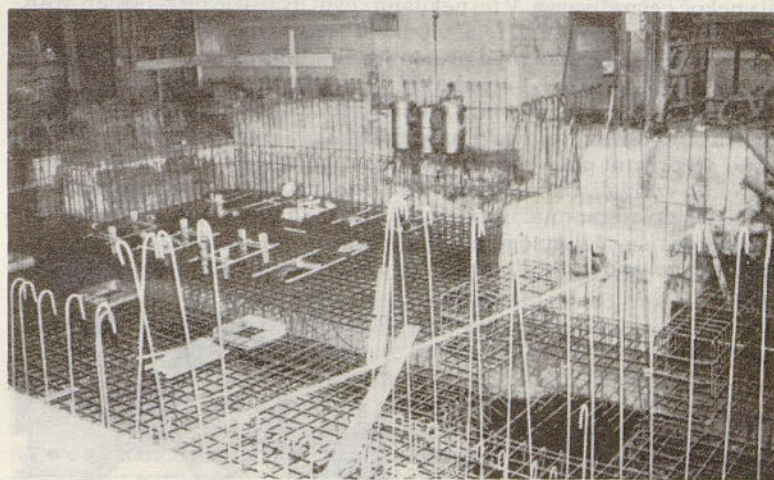
Št. 9

GLASILO DELAVCEV DELOVNE ORGANIZACIJE ŽELEZARNE ŠTORE

Novo na gradbišču Štore II za investicijo »Povečanje kapacitet proizvodnje jekla«

Izvajanje gradbenih del na energetski kineti do strojnice 3 v Valjarni

Izvajanje gradbenih del na hidravličnem prostoru strojnice za novo napravo za kontinuirano vlivanje jekla v elektro-jeklarni.

LEPO JE STISNITI ROKO NEKDANJEMU SODELAVCU

Preko petsto upokojevcev, železarjev, se je zbralo na srečanju pri domu Železarjev na Teharjah, v soboto, dne 8. junija, katerega kot vsako leto skrbno organizira naša delovna organizacija, Železarna Štore. Prijetno vzdušje je v samem začetku skazil sicer potrebni dež, pa boljše, da ga ne bi bilo. V prav vseh prostorih doma so posedli gostje in ob kozarčku vina obudili spomine na tiste delovne dni, ko je bilo potrebno delati ne

(Nadaljevanje na 2. strani)

Srečanje upokojevcev Železarne

LEPO JE STISNITI ROKO NEKDANJEMU SODELAVCU

(Nadaljevanje s 1. strani)

samo dopoldan, tudi popoldan in ponoči, vse sobote in marsikatero nedeljo. Spored je bil zaradi dežja malce okrnjen, zgubil je na svoji svečanosti, vendar se je po izdatnem kosilu sramežljivo izza oblakov prikazalo sonce in vzbudilo upanje na lepši popoldan. Slavnostni govornik je bil predsednik KPO Dušan Burnik, dipl. ing., svečanost pa so popestrili pihalni orkestri SOZD slovenskih Železarn.

Kako se imajo, kako žive naši upokojenci danes, ko so v zasluženem pokoju. Povprašal sem jih, kako je z ljubim zdravjem, s pokojnino, kaj menijo na splošno o današnjem srečanju. Pogovarjali smo se tudi z mlado delavko, kaj ona meni o upokojencih. Na koncu sva s Stankom Arzenškom »poslikala« naše intervjuvance: za nameček je še zapis pogovora z enim od navdušencev štorskih glasbenikov.

Moram priznati, da so v naši železarni ljudje, ki sploh ne vedo, da je bila nekoč cevna livarna. V tej nekdanji cevni livarni je bil zaposlen MARTIN KOKLIČ, rojen 1912. leta, v pokoju pa od leta 1969.

Je občutna razlika med prejšnjim življenjem, ko si bil še aktiven delavec in danes, ko si v pokoju?

»V bivši Jugoslaviji je bilo mnogo slabše kot danes. Po vojni smo v cevni livarni ulivali različne premere cevi. Delo je bilo ročno, težko in nevarno. Neprijetni prah in plini so nam grenili življenje, danes se čudim, kako smo vzdržali. Danes je lažje. Na tiste dni dela v cevni livarni me vežejo težki, dostikrat mučni spomini. Lepo se je spominjati nekdanjih delovnih tovarišev, žal mnogih ni več. Danes, saj sem že nekaj let v pokoju, se še kar nekako v redu počutim; le zdravja in ljubega miru si želim.«

Koklič Martin

Tofant Franc

Že nakajkrat sem napisal »proletarska« šamotarna. Presneto malo jih ve, kako so ročno oblikovali šamotno opeko, koliko žensk je bilo na težkem in nevarnem delu, kako so se borile za delavske pravice, kako so štrajkali. Eden takih šamotarjev je FRANC TOFANT, 1914. leta rojen, bivši delovodja v šamotarni, v pokoju od 1968. leta.

Kako preživljaš dneve, odkar si zapustil kolektiv šamotarne?

»Prvi dnevi so bili morda malce težki; zapustiti delovne tovariše, s katerimi si preživel precejšen del življenja, ni tako enostavno. Mala kmetija mi je dala uteho in razvedrilo, pa sem nekako prebrodil tiste prve dni upokojitve. Danes je malce boleham; kdo le od šamotarjev nima silikoze, od tistega kremenčevega prahu! Vendar se počutim še zmeraj sproščene, rad sem v veseli družbi, rad sem med bivšimi šamotarji, s katerimi obujamo spomine na prehojeno delavsko pot.«

Presneto malo spominov je ostalo od nekdanje Martinarne. Mladi pravzaprav ne vedo, ko gredo mimo tistih starih hal, da je tu bila Siemens-Martinova peč, da se je tu topilo že od nekdanj priznane štorsko jeklo, da so se tu kalili in vzgajali delavci za naš plavž in novo jeklaro. JOŽE KRIZAN, topilec v nekdanji Martinarni, je rojen 1924. leta, v pokoju pa od leta 1979.

Joža, povej mi, kako živiš, kako shajaš s pokojnino?

»Pičla je moja pokojnina. Od meseca do meseca toliko da je za živež, stanovanje, kurjavo in za tisto, kar pač mora biti. To je seveda hrana. Prav tu morava z ženo paziti, ne samo midva, tudi drugim upokojencem ni postlano z rožicami. Želimo si malce boljše pokojnine, bolj pravično odmerjene; mislim, da je s tako nizkimi pokojninami naše minulo delo izničeno, razvrednoteno. Tega si nismo zaslužili, saj smo garali vse dneve, prostih sobot nismo poznali. Zdravje? O, še kar, morda malce več razvedrila, sproščenež življenja, pa bomo preživeli.«

Tam ob Voglajni, ob mestu, kjer so se že skoraj udomačile divje račke, je tesarska delavnica. Tu so že vrsto let naši tesarji. Med njimi je bila

Križan Jože

Romih Štefka

dolgo let zaposlena marljiva ŠTEFKA ROMIH. Kdaj je rojena, tega se je ne spodobi vprašati. Dobro izgleda, počuti se mladostno kljub temu, da je od 1979. v pokoju.

Te vežejo, Štefka, lepi spomini na tiste čase, ki si bila zaposlena v tesarski delavnici?

»Na takratne čase me vežejo res lepi spomini. Tu je bilo tovarištvo, dobri, iskreni sodelavci, lepo smo se razumeli. Kaj vse sem delala v tesarski delavnici; vse, prav vse, kar mi je bilo naročeno. Pravzaprav sem točno vedela, kaj je moje delo. Mislim, da sem bila pri vseh delih dokaj samostojna. Danes, ko sem v pokoju, se še kar dobro počutim. Tudi zdravje mi še služi, ko bi le tako ostalo! Pokojnina ni najboljša, to vemo in občutimo vsi upokojenci, veseli smo sicer vsake povišice, ki pa skoraj nič ne pomeni glede na današnje vsakodnevne podražitve.«

Vzdrževanje je v naši Železarni zanimivo, za toliko strojev in naprav je potrebno kar precej vzdrževalcev. STANKO ZUPANC je rojen 1928. leta in je bil delovodja elektrostrojne delavnice v elektroobratu. Mlad upokojenec, mesec ali dva, prav zato je pogovor z njim zanimiv.

Kaj boš povedal kot še mlad upokojenec o današnjem srečanju?

»Res veliko mi pomeni. Saj ni dolgo, ko sem še aktivno delal, danes pa sem že v pokoju. Leta hitro teko, prav zato sem rad in z veseljem prišel na to svoje prvo srečanje. Vesel sem nekdanjih mladih, seveda še aktivnih sodelavcev. Koliko let smo preživeli skupaj! Rad se bom še vračal v to delovno skupnost, ki mi je veliko pomenila. Presenetilo me je to današnje srečanje, kako radi se zberemo upokojenci in kako odlično je organizator vse pripravil. Skoda zaradi slabega vremena, saj bi bilo vzdušje še boljše in prijetnejše. Zaželel bi vsem navzočim veliko zdravja, bivšim sodelavcem, pa varno in uspešno delo.«

Zupanc Stanko

Borovšak Franc

Stara dobra Valjarna I, koliko delavcev je šlo skozi njena vrata, koliko znoj, kletev in tudi veselja ob doseženih rezultatih je bilo! Kako so se znali valjarji kljub težkemu delu sprostiti, kako so znali marsikatero ušpičiti, kako lepo je bilo slišati trojančenje ob izmeni. FRANC BOROVŠAK, pravijo mu Ravninšekovi Franci, je bil v tej valjarni vse od 1946. leta. Vse je delal: na progi, v strojnici, bil je predvaljar, iznajdljiv in dober inovator.

Kako doživljaš današnji dan, ko si se srečal z nekdanjimi tovariši?

»Veseli sem, da sem se udeležil današnjega srečanja. Lepo je stisniti roko nekdanjemu sodelavcu, ga pobarati za ljubo zdravje; o pokojnini pa

(Nadaljevanje na 3. strani)

LEPO JE STISNITI ROKO NEKDANJEMU SODELAVCU

(Nadaljevanje z 2. strani)

raje ne govorim. Spomini na prehojeno (nekaj desetletij) delovno pot v valjarni so razburljivi, dostikrat mučni, vendar smo valjarji znani šaljivci in smo prav na račun sproščenosti in dobre volje znali premagati vrsto težav. Rad bi pohvalil organizatorje današnjega srečanja, ki so ne glede na deževno, čemerno vreme uspeli pripraviti to, za kar jim lahko čestitamo. Vso zahvalo zasluži strežno osebje, ki je vložilo veliko truda, da so nam žejo potešili in hitro z nasmeškom postregli obilno kosilo.«

In kaj menijo tisti, ki še delajo aktivno, ki so še mladi? Povprašal sem DRAGICO LAPTOŽ, natakario v Domu železarjev. Vso zadihano, zardeh lic sem zmotil pri strežbi in ji kljub zaposlenosti zaradi »sitnosti« žejnih gostov postavil vprašanje, kaj meni o tem srečanju bivših sodelavcev.

»Lepo je, da se srečajo naši nekdanji sodelavci, danes upokojenci in da smo tudi mi, mladi med njimi. Tudi nas čaka, če bomo zdravi, po končani delovni dobi upokojitev. Vendar moram priznati, da v vsakem upokojencu še vedno vidim marljivega človeka, ki še vedno rad ustvarja, seveda v okviru svojih zdravstvenih moči, saj vemo, da je naša železarna s svojimi obrati, kot so livarna, plavž, valjarna, jeklarna in nekoč šamotar, naše upokojence dobro izmučila. Prav zato jim želim še mnogo let dobrega zdravja in sožitja z nami, mladimi.«

V Štorah poznamo že takoj po vojni močno aktivnost pihalnega orkestra. Kulturno in glasbeno navdihnjeni delavci so čutili potrebo po tej zvrsti kulture. Danes naši štorski godbeniki pod vodstvom marljivega profesorja Franca Zupanca žanjejo uspehe širom po ožji domovini. Tako so letos za svojo kakovost prejeli že dve odličji. Na osmem tekmovanju pihalnih orkestrrov Slovenije v drugi težavnostni stopnji so osvojili srebrno plaketo, bronasta pa jim je bila podeljena v KS Štore. Čestitamo!

Končano II. delovno tekmovanje kovinarjev

Letošnje II. delovno tekmovanje kovinarjev celjske regije je potekalo pod pokroviteljstvom občinskim komitejev ZS v dneh 17. in 18. maja v petih občinah celjske regije.

Vzpodbudno za to tekmovanje je rekordno število sodelujočih tekmovalcev, rekordno število poklicev, kakor tudi število občin, iz katerih so tekmovalci nastopali.

250 tekmovalcev v 17 različnih poklicih iz sedmih občin celjske regije je vsekakor zahtevalo dobro organizacijo, dobro voljo in nekaj sredstev, da je tekmovanje izpeljano tako uspešno. Da bi stroške tekmovanja zmanjšali, smo se dogovorili, da združimo interno, občinsko in regijsko tekmovanje v eno.

Teoretični del tekmovanja je potekal v petek, 17. maja, na srednji tehniški šoli Josip Broz-Tito v Celju od 16. do 18. ure, praktični del pa v soboto od 6. do 20. ure v več podjetjih celotnega celjskega območja.

V Titovem Velenju so tekmovali: varilci PLA, TV mehaniki in industrijski kleparji;

v Slovenskih Konjicah: brusilci, orodjarji in strojni kovači;

v Žalcu: kovinostrugarji, strojni ključavničarji, livarji in modelni mizarji;

v občini Laško obratni električarji;

v občini Celje pa varilci REO, TIG avtomehaniki OTTO in DIESEL.

Organizacijo tekmovanja varilcev REO smo prevzeli organizatorji iz Železarne Štore. Tekmovanje se je zaradi najugodnejših pogojev odvijalo na Srednji kovinarski šoli na Lipi. Železarji smo se tekmovanja udeležili v devetih poklicih, in sicer:

6 livarjev, 2 modelna mizarja (prvič letos), 6 strugarjev, 2 konstrukcijska ključavničarja, 1 kovinorezkalec, 2 obratna električarja, 3 varilci REO, 2 varilca PLA in 1 varilec MAG.

Skupaj 25 tekmovalcev je doseglo zelo dobre rezultate na teoretičnem kakor tudi na praktičnem delu tekmovanja.

Dva uvrščena na republiško tekmovanje, štirje občinski prvaki, sedem drugih in štiri tretja mesta zgovorno kažejo, s kakšno resnostjo smo železarji vzeli to tekmovanje. Čeprav nagrade in priznanja niso velika, želijo naši fantje pokazati svoje znanje, pomeriti se z ostalimi in preveriti svoje trenutne delovne sposobnosti.

Kot priznanje za uspeh in sodelovanje ter vzpodbudo za vnaprej smo letos vse tekmovalce povabili na zaključek in jim podelili skromna darila. Srečko PETRUSIČ

Dragica Laptoš

Anton Sorčan

ANTON SORČAN je rojen 1945. leta, zaposlen v Mehanski obdelavi, v našem pihalnem orkestru pa igra že dobrih petnajst let. Je zaljubljen v glasbo, in to ostaja tudi v družini. Hčerka ima rosnih šestnajst let in uspešno igra v našem pihalnem orkestru.

Kaj pravi Anton Sorčan?

»Glasba mi veliko pomeni, to ni samo razvedrilo, to je nekaj več. To je mik, čar, ki človeka vleče, da mora sodelovati in da se mora marsičemu odreči. Glasbeniki smo složni kot ena družina, to nas veže. Veseli smo, ker imamo v naših vrstah nekaj zagnancev in tudi mlade, kajti z mladimi je zajemčen naš obstoj in vsak uspeh; prav zato moramo še pomladiti naš godbeniški sestav. Vodja orkestra je dober, celo odlični pedagog. Lepo je delati z njim, mislim da živi z glasbo, za to zvrst umerenosti. Tudi to je pogoj, da smo še vedno složni in skupaj na vajah ter nastopih. Osebnost sem zadovoljen; želim, da bi še naprej tako kot do sedaj skrbno in zagnano vadili, sodelovali in nastopali, poslušalcem pa nudili zadovoljstvo ob poslušanju naših glasbenih izvajanj.«

VER

REZULTATI OBČINSKEGA TEKMOVANJA KOVINARJEV 1985

Tekmovalci Železarne Štore

1. Livarji:

Fidler Jože	1. mesto
Stojan Ivan	3. mesto

2. Modelni mizarji:

Vrečko Aleksander	1. mesto
Golec Branko	2. mesto

3. Električarji:

Fajdiga Marko	1. mesto
Tepoš Branko	2. mesto

4. Kovinostrugarji:

Vrhovšek Miran	2. mesto
Ojsteršek Karel	3. mesto

5. Ključavničarji:

Mašera Franc	3. mesto
--------------	----------

6. Varilci REO:

Ludvik Alojz	2. mesto
Pirman Marko	3. mesto

7. Varilci MAG:

Lorger Vinko	2. mesto
--------------	----------

8. Varilci PLA:

Geršak Vlado	1. mesto
Štancer Slavko	2. mesto

9. Kovinorezkalci:

Ramšak Silvo	2. mesto
--------------	----------

Podelitev priznanj tekmovalcem na tekmovanju kovinarjev

V četrtek, 13. 6. 1985 so se pri Mlinarjevem Janezu zbrali udeleženci tekmovanja kovinarjev iz naše Železarne. Prisotne je najprej pozdravil predsednik komisije za organizacijo tekmovanja kovinarjev pri konferenci sindikata Železarne Štore tov. Petrušič Srečko, ki je poudaril izjemne uspehe, ki so jih v letošnjem letu dosegli tekmovalci iz Železarne Štore na regijskem in občinskem nivoju. Zahvalil se je vsem tekmovalcem za ves čas, ki so ga žrtvovali za tekmovanja. Obenem je opozoril, da takšna tekmovanja zahtevajo tudi precej naših sredstev, vendar so jih ob pomankanju v organizacijskem odboru nadomeščali s skromnimi obdaritvami in varčevanjem.

V nadaljevanju je prisotne pozdravil v imenu konference sindikata njen predsednik tov. Potrata Florjan, ki je izrazil ponos, da imamo v železarni tako dobre kovinarje. Čestital je vsem tekmovalcem za njihove uspehe; posebej pa je še zaželel obilo uspeha tovarišema Fidlerju Jožetu in Geršaku Vladu, ki se bosta udeležila republiškega tekmovanja kovinarjev. Ko je ocenjeval izvedbo tekmovanja kovinarjev, je poudaril, da ne bi bilo slabo, če bi to tekmovanje trajalo dalj časa v tem smislu, da bi ocenjevali delavce v posameznih poklicih s tem, da bi bilo to ocenjevanje tudi sestavni del nagrajevanja po delu. Na koncu se je zahvalil odboru za pripravo tekmovanja kovinarjev, ki je dobro opravil svoje delo.

Prisotni tekmovalci so povedali svoje mnenje o izvedbi tekmovanja kovinarjev ter opozorili na to, da se v tovarni posveča premalo pozornosti temu tekmovanju, in da bi bilo potrebno pri organiziranju takšnih tekmovanj rešiti še mnoga organizacijska vprašanja, od dajanja ustreznih plaket, do boljšega izbora tekmovalcev, ki naj bi zastopali Železarno Štore na občinskih in regijskih tekmovanjih.

DELAVSKI SVET SOZD SLOVENSКИH ŽELEZARN – 6. REDNA SEJA

Dnevni red:

1. Potrditev zapisnika 5. seje in poročilo o izvrševanju sklepov
2. Dolgoročne usmeritve SOZD Slovenske železarne za razdobje od 1986–2000
3. Analiza poslovanja (1981–1985) in ocena razvojnih možnosti SŽ v razdobju od 1986–1990
4. Poslovanje SOZD Slovenske železarne v I. tromesečju 1985
5. Poročilo o deviznem poslovanju SOZD SŽ
6. Poročilo o izvajanju investicij v letu 1984
7. Tekoče zadeve:
 - odobritev višine zneska za pokrivanje obveznosti po sporazumu o prevzemu pokroviteljstva nad obravnavanjem in razvijanjem tradicij Prešernove brigade
8. Delegatska vprašanja

K-1

O izvrševanju sklepov 5. seje delavskega sveta SOZD Slovenske železarne je poročal Uršič. Pismeno poročilo je bilo poslano z vabilom za sejo. Pripomb ni bilo in je bil sprejet naslednji

1. sklep: Potrdi se zapisnik 5. seje delavskega sveta SOZD Slovenske železarne z dne 26. 3. 1985 in sprejme poročilo o izvrševanju sklepov.

K-2

O dolgoročnih usmeritvah SOZD Slovenske železarne za razdobje 1986–2000 je poročal Kunc. Pismeno gradivo je bilo vnaprej poslano. V svojem poročilu je podrobneje obrazložil poslovne cilje Slovenskih železarn do leta 2000 ter tudi usmeritve poslovanja SOZD na vseh področjih delovanja.

V razpravi vodje delegacij posameznih DO v SŽ niso imeli pripomb na predlagane dolgoročne usmeritve in so bili sprejeti naslednji sklepi:

2. sklep: DS SOZD SŽ ugotavlja, da so bile dolgoročne usmeritve SOZD v široki obravnavi v delovnih organizacijah, ki so istočasno obravnavale svoje dolgoročne usmeritve. Predlogi dopolnitev in pripomb bistveno ne vplivajo na spremembe v dolgoročnih usmeritvah in se vnesejo

Tov. Kaluža iz Občinskega sindikalnega sveta Celje predaja priznanje najboljšemu livarju celjske regije tov. Fidler Jožetu.

v tekst predlaganih dolgoročnih usmeritev. Dopolnitve teh usmeritev kot same usmeritve bodo upoštewane pri izdelavi dolgoročnega plana in srednjeročnih planskih dokumentov.

3. sklep: Sprejete dolgoročne usmeritve so usklajene z usmeritvami DO in predstavljajo obvezo za vsako delovno in temeljno organizacijo v SOZD, ki mora biti vgrajena v srednjeročne in druge planske dokumente. Le, v kolikor bo prišlo do bistveno spremenjenih gospodarskih razmer, ki bodo narekovala odmik od dolgoročnih usmeritev, bomo na osnovi razlogov mi utemeljeno menjali naše dolgoročne odločitve ter spremembe sprejeli po ustaljenih postopkih ter v ustreznih planskih dokumentih.

4. sklep: V usmeritvah so posamezna področja nakazana kot izjemno pomembna za uresničitev dolgoročnega razvoja. Delavski svet predlaga, da se čimprej pristopi k podrobnejši obravnavi teh področij in posebej zadalži poslovodne organe oziroma poslovodni svet, da organizira, programira, koordinira in kontrolira delo na teh področjih. O poteku dela in predlaganih rešitvah pa občasno obvešča tudi delavski svet. Kot takšna področja so opredeljena predvsem naslednja:

- tehnološki razvoj,
- opredelitev propulzivnih programov v predelavi,
- dolgoročna oskrba s surovinami in energijo,
- kadri,
- razvoj inženiringa oziroma prodaja znanja nasploh,
- organiziranje in integracije.

Podobno je k obravnavi posameznih ključnih področij potrebno pristopiti tudi v delovnih organizacijah.

5. sklep: Razvoj Slovenskih železarn je tesno povezan z razvojem jugoslovanske črne metalurgije. V tem okviru, pa tudi v okviru gospodarstva SFRJ na sploh, zlasti še v povezavi s posameznimi gospodarskimi panogami, je potrebno okrepiti dejavnost Slovenskih železarn pri pripravi ustreznih planskih dokumentov, ki obravnavajo razvoj naše črne metalurgije, s tem povezane usmeritve, delitev dela, politiko investiranja itd.

6. sklep: Tako z dobavitelji surovin in energije kot s kupci naših izdelkov je bilo sklenjenih že več dolgoročnih in srednjeročnih dogovorov, ki obravnavajo program izdelkov, združevanje dinarskih in deviznih sredstev in podobno. Sodelovanje, dolgoročno in srednjeročno z dobavitelji in potrošniki se mora še okrepiti, zlasti še na ravni večjih ekonomskih rezultatov.

7. sklep: Prav tako se mora okrepiti naše sodelovanje pri pripravi planskih dokumentov splošnih združenj, republike in federacije. V tej smeri je potrebno nadaljevati s tesnim sodelovanjem s splošnimi združenji, Gospodarsko zbornico, Komitejem in Zavodom za planiranje in podobno.

K-3

Analizo poslovanja v letih 1981–1985 in oceno razvojnih možnosti Slovenskih železarn v obdobju 1986–1990 je obrazložil Rozman. Pismeno gradivo je bilo poslano z vabilom za sejo.

Razprave ni bilo in sta bila sprejeta naslednja sklepa:

8. sklep: Delavski svet SOZD SŽ sprejema analizo poslovanja v obdobju 1981–85 in oceno razvojnih možnosti Slovenskih železarn v obdobju 1986 do 1990 in ugotavlja, da so še vedno možnosti za boljše gospodarjenje oziroma možnosti za doseganje planiranih ciljev.

9. sklep: Analiza poslovanja v obdobju 1981–1985 in ocena razvojnih možnosti za obdobje 1986–1990 naj služi tudi kot izhodišče za sestavo samoupravnega sporazuma o temeljih plana za obdobje 1986–1990.

(Nadaljevanje na 5. strani)

(Nadaljevanje iz 8. številke)

Proučevanje beneficiranih delovnih mest

– ekolog ocenjuje ekološke obremenitve, na primer: hrup vibracije, razsvetljava, prašnost, razna sevanja, tveganja pred nesrečami pri delu itd. in

– tehnolog (lahko tudi vodja, delovodja), to je delavec opazovanega tozda, ki dejansko pozna delovna mesta in ocenjuje, s kakšnimi objekti delavec dela (tekoči, čvrsti, umazani, lahko je to informacija o delu, o ljudeh itd.), ocenjuje sredstva, ki jih delavec pri delu uporablja, delovni prostor, kakšna je organizacija dela, načini vodenja itd.

Ocenjevalne analize delovnega mesta nastajajo s pomočjo priročnika, ki zajema 377 različnih karakteristik, ki se ocenjujejo po določenih »ključih«. Teh je pet (5) in omogočajo stopnjevanje karakteristik: če nastopajo, kakšna je intenzivnost, važnost, pogostost in trajanje.

Kjer kaj posebej izstopa ali pa bi lahko bila ocena sporna, predlaga ekipa meritve določenih karakteristik. To pa je že **merska analiza** delovnega mesta, ki je zmeraj usmerjena na posamezno značilnost delovnega mesta in se izvaja s pomočjo raznih znanstvenih instrumentov.

Proučevanje dela po navedenih metodah se odvija v vseh treh (3) železarnah v sozdu, kjer imamo okrog 500 beneficiranih delovnih mest. Ocenjevalne analize bodo končane v juniju 1985, sledile jim bodo merske analize, ki bodo narejene do marca 1986.

Pomembno je to, da so ekipe analiz sestavljene iz domačih strokovnjakov, saj:

– smo s tem usposobili lastne strokovnjake, ki bodo tudi v bodoče proučevali delovna mesta v svojih delovnih okoljih in sodelovali pri izboljšavi obstoječih delovnih mest ter pri načrtovanju novogradenj in tehnologij;

– na ta način je delo povezano s precej manjšimi stroški, kot bi jih imeli v sodelovanju z zunanjimi institucijami, čeprav bomo prisiljeni nabaviti nekatere instrumente, ki pa bodo trajnega pomena.

VEČNAMENSKOST ANALIZ

Z omenjenimi analizami dobimo podatke o delu oziroma delovnih mestih, ki so nujno potrebni za:

1. načrtovano humanizacijo dela (prilagajanje dela človeku, izboljšanje pogojev dela za bolj zdravo in varnejše delo);

2. celovitejše varstvo delavcev:

– pri preventivnih in obdobjnih zdravniških pregledih,

– pri zaposlovanju delovnih invalidov,
– pri ugotavljanju upravičenosti do benefikacije;

3. kadrovske dejavnost: so osnova za:

– izdelavo razvida del in nalog,

– za ustrezno zaposlovanje in prerazporejanje delavcev (pravi človek na pravo mesto),

– pri samem načrtovanju izobraževalnih programov (za izobraževanje, usposabljanje, izpopolnjevanje);

4. sistem nagrajevanja; podatki iz analiz so ena izmed osnov vrednotenja dela.

NEGATIVNI KAZALCI ZDRAVJA KOT POKAZATELJ PORUŠENE RAVNOTEŽJA MED ČLOVEKOM IN OKOLJEM

»Človek je z okoljem, v katerem živi, dela in biva, v nenehnem dinamičnem ravnovesju. Več kot je škodljivosti in hujše kot so, bolj se aktivira človekova reaktivnost. Če škodljivosti prevladajo nad človekovo reaktivnostjo bodisi po intenziteti, bodisi zaradi padca reaktivnosti, pride do porušena dinamičnega ravnovesja med okoljem in človekom. Ljudje postanejo utrujeni, nezadovoljni, iščejo druga dela (fluktuacija), iščejo »predah« v odsotnosti z dela (stalež), zbolijo (morbiditeta), zmanjša se njihova delovna zmogljivost (invalidnost) ali celo umrejo (mortaliteta). Vse te pojave, ki so posledica porušenega odnosa med človekom in okoljem, imenujemo s skupnim izrazom »negativni kazalci zdravja«. Z njimi se ukvarjajo različne stroke, predvsem pa medicina dela. Spremljamo pogostost njihovega pojavljanja in trajanja.

Napačno bi bilo misliti, da je le delovno okolje škodljivo za človeka, pa tudi čas, ko je človek izpostavljen vplivom delovnega okolja, je vse manjši. Pomembno je tudi to, da s predhodnimi zdravstvenimi pregledi izbiramo tiste ljudi, ki imajo za določena dela večjo specifično reaktivnost, z obdobjnimi pregledi pa ugotavljamo, kaj storiti, da bo človek še naprej živel v harmoniji z okoljem

Povsem nemogoče je, da bi s sedanjim znanjem in razpoložljivimi sredstvi omogočili povsem varno delo. Dostikrat sicer to uspe, za neuspešnost pa obstajajo objektivni in subjektivni faktorji.«(2)

Strokovnjaki – zdravniki medicine dela iz obratnih ambulant slovenskih železarn bodo prikazali negativne kazalce zdravja za delavce, ki delajo oziroma so delali na beneficiranih delovnih mestih. Za primerjalno skupino bodo vzeli ustrezno skupino v panogi črne metalurgije in kovinske predelave v regiji in republiki za obdobje nekaj let nazaj. Pri tem bodo upoštevali mnogovzročnost negativnih kazalcev zdravja. Ugotovljeno je že okrog 50 dejavnikov, ki vplivajo nanje in jih združujejo v nekaj skupin: značilnosti delavca, delovnega mesta, širšega okolja in varstva pri delu.

(Nadaljevanje s 4. strani)

DELAJSKI SVET SOZD SŽ

K-4 in K-5

O poslovanju SOZD Slovenske železarne v I. tromesečju 1985 je poročal Uršič. Pomembnejši podatki o poslovanju SOZD SŽ v I. tromesečju so bili naknadno poslani vsem članom delavskega sveta SOZD SŽ. V svojem poročilu je podrobneje obrazložil dosežene rezultate posameznih delovnih organizacij in poudaril, da skoraj v nobeni DO niso doseženi planirani cilji. V posameznih DO (Železarni Jesenice in Štore) se pojavljajo tudi konsolidarne izgube in bo potrebno sprejeti vrsto ukrepov za izboljšanje poslovanja. V svojem poročilu je opozoril tudi na nekatere aktivnosti, ki so že oziroma bodo v kratkem sprejete (npr. obveznost proizvajalcev, da vrnejo raven cen na nivo februarja 1985; različno obdavčevanje DO glede na izkoriščenost kapacitet; spremembe v meničnem poslovanju med TOZD; zaostritve pri kreditiranju končnih proizvodov).

Tov. Uršič je poročal tudi o deviznem poslovanju SOZD SŽ v I. tromesečju 1985 in opozoril, da je problematika zelo zaostrena, zato bi bilo nujno doseči kar največ z lastnim izvozom oz. skupnim izvozom preko predelovalnih DO.

V razpravi, v kateri so sodelovali Triglav, Logar, Bračun, Vahtar, Arzenšek, Uršič, je bilo podano kratko poročilo o problematiki poslovanja v Železarni Ravne, Jesenice, Store, Verigi Lesce in Žični Celje. Posebej je bila izpostavljena problematika osebnih dohodkov, ki razen v Železarni Ravne ni odraz doseženih ekonomskih rezultatov. Delegat Železarne Štore je podal pripombo, da so doseženi rezultati poslovanja in s tem osebni dohodki odvisni tudi od nekaterih zaključnih investicij. Skupna ugotovitev, ki izhaja iz razprave, je bila, da se je potrebno čimprej dogovoriti za politiko OD, da ne bi bili le-ti v prevelikem razkoraku z doseženimi ekonomskimi rezultati.

Sprejeti so bili naslednji sklepi:

10. sklep: Delavski svet SOZD SŽ apelira na vse delovne organizacije, da intenzivneje delajo na akcijskih programih za doseganje planiranih obveznosti in zmanjševanju stroškov na vseh nivojih.

11. sklep: V vseh delovnih organizacijah si je potrebno prizadevati, da obdržimo vsaj dosednji trend izvoza, ter pričeti tudi s konkretnimi predlogi za prestrukturiranje izvoza.

12. sklep: Od vseh porabnikov jekla je potrebno izterjati zapadle dolgove glede združevanja deviznih sredstev, ker sredstva, pridobljena z lastnim izvozom, ne bodo zadostovala za pokrivanje obveznosti.

13. sklep: Čimprej se je potrebno dogovoriti tudi s predelovalnimi delovnimi organizacijami za skupni izvoz po 67. členu zakona.

14. sklep: Pri nastopanju na zunanjem trgu je nujno potrebno doseči večjo povezanost delovnih organizacij, in to tako v SOZD, kot tudi izven SOZD.

K-6

O izvajanju investicij v letu 1984 je poročal Kunc. Pismena poročila so bila poslana z vabilom za sejo.

V razpravi so sodelovali Triglav, Bregant, Kunc in Hrnčič. Delegacija Železarne Ravne je podala pripombo, da bo zaradi izgradnje jeklarne II na Jesenicah večja tudi poraba argona, ki ga sedaj Železarna Ravne dobiva z Jesenic in izrazila bojazen, da argona za obe železarni ne bo dovolj, uporaba nitratov pa ni povsod priporočljiva. Pripombe Železarne Ravne so sprejeli na znanje.

Sprejet je bil naslednji

15. sklep: Delavski svet SOZD SŽ sprejema poročilo o izvajanju investicij v letu 1984 v SOZD Slovenske železarne.

K-7

V zvezi z odobritvijo višine prispevka za pokrivanje obveznosti po sporazumu o pokroviteljstvu SOZD SŽ nad razvijanjem in ohranjanjem tradicij Prešernove brigade je bil sprejet naslednji

16. sklep: Za pokrivanje obveznosti po sporazumu o prevzemu pokroviteljstva SOZD SŽ nad ohranjanjem in razvijanjem tradicij Prešernove brigade se odobri za namene iz citiranega sporazuma 80.000.00 din. Sredstva se nakažejo iz združenih sredstev za poslovne aktivnosti SOZD SŽ.

KULTURA SE DA OHRANITI TUDI S SLIKO

Na majhnem koščku zemlje, pod idilično Golico, je vas Planina – Planina pod Golico na Gorenjskem. Tu na strmih rebrih, polnih nežnih, prijetno dišečih narcis, so posejane hiše, kot bi jih nekdo iz vreče stresal. Lepe so te stare hiše, nekaj zidu, večidel iz kamna in lesa grajene, krite s škodlami. Okna so majhna, les potemnel, streha načeta od moče in vetra. Spodaj v grapi šumi potok, čist, vreden občudovanja v vsej svoji bistri lepoti. Stare žage, mlini s razmetanimi rakami in vodnimi kolesi pričajo, kako so tod nekoč živeli trdi, pa tudi trmasti Gorenjci, kako so se borili za svoj obstoj v teh krajih, v rovtah, kako so preživeali.

Danes je tu drugače. V to idilično gorsko vasico so se vrnile novogradnje s čudno, popačeno arhitekturo. Kako smo naivni, kako znamo uničiti tisto, kar je naš rod dolga stoletja ustvarjal, spoštoval in cenil.

Le narcise cvetijo, a celo te so se spustile z Golice, kot da jih je sram, da bi se bohotno razkazovale v svoji devičnosti pohotnim turistom, ki jih neusmiljeno trgajo, teptajo in zavržejo.

Tu, pod Golico, smo se v ponedeljek, 27. maja, zbrali likovniki amaterji SOZD Slovenskih železarn, da bi izpopolnili manjkajoče znanje, izmenjali izkušnje in prikazali svojo likovno zagnanost na platnu, papirju, z različno slikarsko tehniko.

Sindikata jeseniških železarjev je vse skrbno pripravil za slikarsko kolonijo. Jeseniškemu društvu DOLIK, njegove korenine ustanovitve segajo do leta 1945, res veliko pomeni kulturna raven, saj vsako leto priredi več slikarskih razstav. Udeleženci, slikarji amaterji, iz Raven, Štor, Verige Lesce, Tovila Ljubljane in domačini smo se zagnano lotili dela pod skrbnim organizacijskim vodstvom Jožeta Varla.

Prvi dan, v ponedeljek, smo si ogledali čudovite motive stare kmečke arhitekture, znamenj, nekdanjih mlinov in žag in za vsakega udeleženca slikarsko mikavne snežne vrhove Rjavine, očaka Triglava in ob njen Ste-

narja. Drugi dan, v torek, je sledilo dopoldan in popoldan risanje, zvečer predavanje mg. etnoloških ved Janeza Bogataja, nečaka F. S. Finžgarja. Predavanje o varstvu kulturne in narodne dediščine, spremljajoč z barvnimi dia-posnetki, je bilo izredno zanimivo in poučno. V sredo je bilo ves dan risanje, zvečer pa je imel predavanje dr. etnoloških ved Cene Avguštin o srednjeveških freskah na Gorenjskem, tudi slikovno podkrepljeno z barvnimi dia-posnetki. V četrtek smo bili pod močnim Stenarjem, ob Bistrici v Vratih. Čudoviti, enkratni motivi! Delali smo z oljem na platnu. Kljub utrujenosti je dan kar prehitro minil. Zvečer smo imeli prijateljsko srečanje s predstavniki jeseniškega sindikata in mentorjem, akademskim slikarjem Jako Torkarjem.

In zadnji dan? Dopoldan končevanje slik, popoldan slovo.

Vse dni nas je skrbno vodil in pri našem delu usmerjal Jaka Torkar, ki je vsak dan po kosilu pregledal naša dela, jih kritično ocenil ter dal napotke in smernice za nadaljnje delo. Akademskemu slikarju smo izredno hvaležni za vse to.

Povprašal sem Jaka Torkarja, kako ocenjuje delo nas, slikarjev amaterjev.

»Zelo prizadevno, vendar v svojih začetkih prepuščeno preveč samemu sebi, premalo lastnih izkušenj in preveč posnemanja.«

In kaj pravi znani bivši urednik jeseniškega Železarja, navdušen planinec, sindikalist in ljubitelj risanja, sicer pa vodja slikarske kolonije, Jože Varl?

»Udeležencem slikarske kolonije risanje in ustvarjanje poleg rednega dela nudi še dopolnilno, vendar zahtevno in za marsikoga odgovorno delo. Mislim, da slikarji mnogo prispevajo k splošnemu ohranjanju kulturne dediščine; prav tako pa so kulturniki tudi na tistem področju, kjer rišejo, ustvarjajo. Lepo jih je bilo opazovati, kako so se pogovarjali z domačini, ki so jim svetovali, kje in kaj naj rišejo, pripovedovali, kako je bilo nekoč na Planini pod Golico in koliko se je spremenilo. Ti stiki z likovniki in domačini so tudi krepak prispevek k zboljšanju kulturne ravni. Zanimivi predavanji dveh priznanih strokovnjakov o varstvu in ohranjanju kulturne dediščine sta bili koristni in poučni. Kultura se da ohraniti tudi s sliko in mislim, da smo s to slikarsko kolonijo veliko dosegli.«

VER

POHOD NA URŠLJO GORO

Letošnji zgodnji prvi pohod slovenskih železarjev smo namenili Uršlji gori. Tu se bomo srečali že tretjič, odkar prirejamo skupne pohode slovenskih železarjev. Zgolj naključje je, da je bil naš planinski pohod prav na DAN MLADOSTI; tako smo slovenski železarji najlepše, združeni počastili ta dan in spomin na našega ljubljenelega in nepozabnega revolucionarja, prijatelja železarjev, maršala Tita. V najlepših spomladanskih dnevih, v času prebujanja narave smo bili za en dan železarji združeni, sproščeni. Pozabili smo na naše težko in zadušljivo delo v fabriških utah ter, pripravljeni smo bili na nova spoznanja, nove besede in nove žulje.

Vse to smo čutili in doživljali ob pohodu na Uršljo goro, ki je prav spomladi najlepša v bujnem cvetju in vonju po mladih smrekovih in bukovih vršičkih.

Uršlja gora je najvzhodnejši, zadnji in samostojni vrh Karavank, z enkratno lego nad Mežiško in Mislinjsko dolino. Vsi vrhovi okrog nje so nižji, po svoji višini ni kaj izjemnega, vendar daje Gora zaradi osamelosti zelo mogočen vtis samostojnega vrha. Slovi po izrednem razgledu, vsa bližnja in daljnja okolica leži pred nogami kot na dlani. Pohorje, Kozjak, Mozirske planine, Smrekovec, Peca, Olševa, Raduha in cela veriga Kamniških Alp, Svinška planina in Golica. Ob jasnem dnevu sega pogled do Triglava, vidni so ostali vrhovi Julijcev, tja do skrajne zahodne meje Julijskih Alp. Pred nami so vsi vrhovi Karavank, Obir, obrisi Visokih in Nizkih Tur z Grossglocknerjem in drugimi gorskimi velikani. V smeri Zagreba so vidni obrisi Slemena itd. Ob jasnih in mirnih nočeh je možno videti odseve razsvetljave različnih velikih mest.

Ob vznožjih okrog nje so živopisane doline, vasi, naselja, polja in gozdovi. Industrijski objekti okrog nje pa žal zadimljajo in ovirajo viden in jasen pogled. Zaradi vsega naštetega, je Uršlja gora ena najbolj obiskanih slovenskih gor, za kar priča veliko planinskih dostopov, poti in stez prav iz vseh njenih strani, ki se na vrhu vse združijo.

Gora je apnenčastega izvora, z vseh strani precej strma. Vsa njena pobočja so bogata s smrekovimi in bukovimi gozdovi. Na samem vrhu je gola travnata planota, ki je vidna daleč iz dolin in sosednih vrhov.

Uršlja gora je stičišče mnogih planinskih poti – transversal: slovenske poti št. 1, koroške mladinske planinske transversale, transversale kurirjev in vezistov.

Na vrhu Gore stoji velik planinski dom, ki je v času tudi spreminjal svojo podobo in zgodovino. Prva koča, zgrajena leta 1912, je bila med okupacijo leta 1942. požgana. Koroški planinci so jo obnovili in jo leta 1948 svečano odprli in predali številnim planinskim obiskovalcem.

V letu 1984 je bil planinski dom obnovljen in povečan s pomočjo velike planinske zagnanosti vsega okoliškega prebivalstva in marljivih rok posameznikov – planinskih idealistov.

Na ravnini pred planinskim domom stoji 383 let stara gotska cerkev sv. Uršule; to je še danes romarska cerkev. Po tej je nastalo ime Uršlja gora, ki je v splošni rabi. Nekateri so se nekaj časa ogrevali za ime Plešivec, po nekdanji veliki kmetiji Plešivnik na vzhodni strani Gore, ali po pleši, ki jo Gora nosi, vendar med domačini se je udomačilo kar ime Gora.

Na najvišji točki samega vrha (1696 metrov) stoji televizijski pretvornik z visokim stolpom, ki je viden daleč, posebno v temnih nočeh. Televizijski oddajnik nosi ime Plešivec.

To je kraj, to je naša Gora, kjer se zbirajo v vseh letnih časih številni delovni ljudje, starejši in mlajši, si iščejo razvedrila, sproščanja, svežega zraka, ali preizkušajo svoje moči in zmogljivosti od vseh naravnih težavnostnih prihodih ali v plezalnih vzponih v bližnjih stenah Smohorice.

Nekdaj samotna, je danes redno obiskovana in oboževana.

Lepa v spomladanskem cvetju, ko zadišijo po njej murke in živo rdeče šenturšeljce, zanimiva v poletju, živo zelena ob hudih urah – nalivih, ki jih spremljajo bliski in grmenja. Enkratna, z živimi barvami v jesenskem času, ko zarumene na njenih pobočjih macesni in pordečijo njene trave.

Čarobna in neusmiljena v zimi, ki ji vetrovi z vseh strani zakrijejo z visokimi snežnimi zameti vse njene poti in dostope.

Nekoč zelo oddaljeni dostopi so se v teku časa tudi spremenili, tako segajo danes že visoko v njena pobočja razne gozdne ceste, ki so skrajšale čas in poti na Goro. Ostali pa so še zmeraj kraji in kotički, ki so neokrnjeni po svoji naravni lepoti, planinskem cvetju in redkih živalih.

Ob vznožju Uršlje gore so zrasle nove planinske postojanke, kot so: Poštarski dom pod Plešivcem. Smučarska koča, planinska koča na Naravskih ledinah, pri visokogorski kmetiji Ošven je urejeno smučišče z vlečnico, last TOZD Družbeni standard Železarne Ravne, v bližini je nova lovška koča.

V bližini Kotelj nastaja ob skromnem jezercu novo rekreacijsko središče železarjev in drugih občanov.

Pod Goro v bližini Kotelj je znameniti Prežihov vrh z velikim spomenikom revolucionarju, pisatelju – domačinu Prežihovemu Vorancu, ki je v bližini Prežihove bajte – pomembnega kulturnega spomenika v naših krajih.

Nižinski svet okrog naše Gore je naseljen z mnogimi kmetijami, večjimi in manjšimi. Največ je bajtarskih gruntov, ki ne zadoščajo za redno preživljanje. Ljudje izpod Gore si iščejo zaslužka v dolini, v industrijskih krajih, kot so: Ravne, Žerjav, Mežica in Prevalje. Nekaj jih dela v prostranih gozdovih v Gori.

(Nadaljevanje na 7. strani)

PO SKRIVNIH POTEH S KURIRČKOVO TORBICO

»Moj domači kraj je Javornik. Blizu Javornika so Slemene in tam so partizanski spomeniki. Med vojno so se na Slemenih borili partizani za svobodo. Ko so partizani zvedeli, da se jim bliža nevarnost, so se pripravili za napad. V bojih je padlo mnogo partizanov.

Moj najbližji sosed je sošolec Ivek. V bližini Javornika je trgovina. Svoj domači kraj imam zelo rada zato, ker je tu svež zrak in ptice lepo prepevajo. V mojem domačem kraju je najlepše spomladi, ker vse ozeleni in se vrnejo ptice.«

Tako je napisala Marjanca J. iz 3. razreda OŠ Svetina, doma iz Javornika.

Take naloge so imeli naši mladi v vseh treh šolah, v Štorah, Kompolah in na Svetini, v spomin na pretekle, vojne čase, ko so se poleg partizanov borili tudi mladi, naši pionirji in jim tako ali drugače pomagali izbojevati svobodo, tudi s prenašanjem važnih sporočil, pošte, kar smo danes poimenovali »Kurirčkovo torbico.« Mladi v vseh treh naših šolah so napisali res lepe, prijetne spise o času NOB; učitelji pa tudi starši, so jim mnogo o tem pripovedovali in jih vzpodbujali.

Tako so imeli naši šolarčki skrbno organizirano akcijo o pomenu in kaj bodo počeli s torbico že nekaj dni pred samim sprejemom Kurirčkove torbice. Dobro so se pripravili.

Dne 12. marca letos ob treh popoldan so torbico sprejeli pri Celjski koči; tja so jo skrivoma prinesli učenci OŠ Franja Kranjca iz Polul. Po varni poti so jo svetinski pionirji prinesli na svojo šolo ob štirih popoldan. Tu je bil nato pravi partizanski miting, ki so se ga lahko udeležili samo tisti, ki so imeli posebne dovolilnice – res enkratno, pristrčno doživetje. Sodelovali so vsi učenci svetinske šole, delegaciji štorske in kompolske šole s svojimi učitelji, taborniki iz Celja, teritorialci, vojaki celjske garnizije, nekdanji borci, tovariša Milko Starc, dipl. ing., Vaso Starović in tovarišica Ivica Fišer ter seveda množica domačinov.

Po glasbeni točki je navzočim spregovoril tov. Milko Starc. Orisal je borbeno pot Celjske čete, njeno dejavnost in pomembnost, posebej pa je poudaril pomoč naših mladih v tistih težkih vojnih časih.

Pionirka Romana Romih je prebrala pozdravno pismo RK SZDL Slovenije. Sledil je bogat kulturni program, ki so ga pripravili učenci in zadnje čase zelo aktivna svetinska mladina. Ne smemo pozabiti na sproščeno veselje po »uradnem« delu slovesnosti, ob partizanskem golažu in pravem domačem kruhu, ki so ga spekle vrle Svetinčanke Anica Jelen, Anica Gračner in Fanika Esih. Ni manjkalo dobre volje, petja in veselja ob zvokih priljubljene »frajtonerce«.

Organizacijske niti je uspešno vodil pedagoški vodja svetinske šole Jani Starlekar.

Drugi dan, 13. marca, je Kurirčkova torbica potovala skozi svetinske in žeraviške gozdove, kjer so jo od svetinskih pionirjev sprejeli pionirji kompolske šole, ki so jo varno in točno ob devetih dopoldan izročili borcu Ivanu Tofantu v kompolski šoli.

Pa poglejmo, kako je opisala svečanost ob sprejemu, a tudi o predaji po svečanosti Kurirčkove pošte-torbice proti matični šoli v Štorah, učenka 4. razreda Brigita Žnidar.

(Nadaljevanje s 6. strani)

POHOD NA URŠLJO GORO

Od vseh strani, od vsepovsod izpod Gore prihajajo ljudje v dolino, eni po delu in zaslužek, mladi v šole in po ostale kulturne in življenjske potrebe. Obogateni in zadovoljni se zopet radi vračajo v nedrja sončnih in senčnih strani Gore.

Spomini na težke dni so v prebivalcih pod Goro in okrog nje še vedno živi in priče, da so ljudje tod za svojo ljubezen do domače koroške zemlje in besede veliko trpeli. Kljeni in žilavi niso klonili, ko je bilo najhuje: izgoni z domačega topllega ognjišča zapiranje in mučenje v raznih taboriščih in zaporih, požigi domačij, uničenje družine, streljanje talcev, so se številni zatekli v temne gozdove in neprenehodno globače Gore.

Gora jih je sprejela za svoje v svoja pobočja, skrbela za njihov obstoj, jih varovala in jim dajala moč in zdravje.

Na našem planinskem pohodu bomo srečali in videli veliko pomnikov iz teh težkih časov, saj so prav po teh poteh hodili in se prebijali za našo sedanost ljudje izpod Gore in tudi ravenski Železarji.

Mesec marec je mesec Kurirčkove torbice. V celjsko občino je prispela 8. marca. V torek, 12. marca, je prispela na Svetino, kjer je bila sprejeta na partizanskem mitingu, katerega se je udeležilo tudi šest pionirjev OŠ Kompole s tovarišicami. Na Svetini je Kurirčkova torbica tudi prenočila.

V sredo, 13. marca, so jo pionirji-kurirji prinesli k nam, v OŠ Kompole. Poleg pionirjev so jo veseli pričakali naši gostje: predstavnik ZZB NOV, tovariša Vlado Renčelj in Ivan Tofant ter predstavnica DPM, tovarišica Ivica Fišer.

Po kratkem kulturnem programu nam je tovariš Vlado Renčelj opisal življenje in delo mlade partizanke Cvetke Jerinove, po kateri se imenuje naš Pionirski odred.

Nato je tovariš Ivan Tofant odprl Kurirčkovo torbico ter nam pokazal, kaj je v njej.

Ko je vrisal na zemljevidu pot torbice, sva jo s sošolcem Petrom odnesla do naslednje postojanke. Predala sva jo Petru in Romanu, ta dva pa Alešu in Matjažu. Pri mostu sta jo oddala pionirjem-kurirjem OŠ Store. Naš kulturni program je zaključila tovarišica Fišerjeva, ki nam je dala Priznanje za uspešno delo pionirjev v 13. JPI. Ta dan mi bo ostal v lepem spominu. Vesela sem, da sem lahko tudi jaz delček poti ponesla Kurirčkovo torbico.

Žnidar Brigita, 4. razred OŠ Kompole.

Na matični šoli v Štorah so pričakali Kurirčkovo torbico ob desetih dopoldan. Vsi, prav vsi so se zbrali v lepi, prostorni telovadnici, kjer je bila vzorno pripravljena slovesnost. Preko petsto učencev s svojimi učitelji je navdušeno pozdravilo prihod zadihanih, žarečih oči, skuštranih glav, nosilcev Kurirčkove torbice. Kako prijetno je gledati to našo nadobudno mladino, našo bodočnost.

Tudi tu so bili navzoči predstavniki borcev, tovariši Joško Cajhen, Janez Tajnikar, Vinko Florjanc, predstavnik KS in vojaških rezervnih staršev – tovariš Roman Zapušek in tovarišica Ivica Fišer.

Nastopila sta kar dva pevka zbora, kar je v ponos tej šoli, in sicer pionirski in mladinski, pod vodstvom Bojane Gajšek. Naš stari znanec, borec Janez Tajnikar, je mladini razgrnil, živo prikazal in povedal resnične zgodbe iz časov borb za svobodo in svojega partizanskega življenja. Kako zvedavo ga je mladina poslušala, kako so bili mirni! Prav je tako. Povejmo mladini tisto, kar smo doživeli, preživeli, kako smo se borili za svobodo, za to, kar imamo danes. Povejmo mladim preprosto, brez fraz in referatsko. Naša mladina je dober ocenjevalec, odkritosrčen, pošten kritik, noče polepševanja, sprejema tisto, kar je resnično in pošteno.

Po slovesnosti so izbranci, pionirji, nosilci Kurirčkove torbice odšli na skrivno pot in kot smo zvedeli, varno predali torbico svojim vrstnikom na namišljeni meji pri Bukovžlaku.

VER

Razumevanje in pomoč

Ze vrsto let šola in železarna uspešno sodelujeta na strokovnem in kulturnem področju. Letos, ko smo zaradi splošnega varčevanja zabredli v hude denarne težave in si ne moremo tako rekoč privoščiti nobenih nakupov, kaj šele posodabljanj, nam je ta naša največja delovna organizacija še posebno priskočila na pomoč.

Ko se je staro leto poslavljalo, smo predstavniki pionirske in mladinske organizacije obiskali železarno, da bi v imenu delavcev in učencev naše šole čestitali in zaželeli celotnemu delovnemu kolektivu obilo delovnih uspehov v novem letu; tedaj se nam je ponudila priložnost, da se v odkritem pogovoru še bolje spoznamo. Sprejel nas je predsednik KPO, tovariš Burnik, in nam na kratko predstavil delo v posameznih obratih, hkrati pa nas spodbudil, da smo pripovedovali o svojem delu v šoli. Potožili smo mu, da nam primanjkuje materiala za tehnični pouk, vrtnarski krožek, ki deluje v okviru šolske zadruge Lipa, nima dovolj orodja, mladi raziskovalci bi nujno potrebovali mikroskop, pri likovnem krožku peč za žganje gline, pri računalniškem pa računalniško opremo. Z zanimanjem nas je poslušal in ko smo mu povedali, da so si mnogi učenci 8. razreda izbrali kovinarski ali metalurški poklic, je kar oživel in poudaril, da bodo v železarni vsakega marljivega, strokovno usposobljenega mladega delavca zelo veseli.

Na naše veliko presenečenje so nam ob odhodu izročili naročilnico v vrednosti dvajset tisoč dinarjev in nas povabili, naj jih še obiščemo. Zahvalili smo se za pomoč in prisrčen sprejem.

Vendar ni ostalo le pri tem. Kmalu je na šolo prispel računalnik, za njim pa še črno-beli televizor. Dobili so tudi komplet orodja, tako da sedaj na vrtu lahko dela več skupin.

Učencem, ki jih zanima raziskovanje, pa so dovolili eksperimentiranje v železarniškem laboratoriju.

Zavedamo se, da bi brez sodelovanja z Železarno oziroma njenega posluha za naše težave težko izvajali mnogotere dejavnosti, ki bogatijo našo šolsko delo in obenem razvijajo naše sposobnosti.

Karmen Žagar, 8. b
OŠ Štore

Kadrovske vesti

V mesecu maju so bile v naši organizaciji združenega dela naslednje kadrovske spremembe.

Novi člani naše delovne organizacije:

Popovič Nenad, dipl. ekoomist – DS za EO; Bolčina Marjan, dipl. elektro inženir – elektroobrat; Lah-Božič Tatjana, dipl. ekonomist – DS za EO.

Iz JLA so se vrnili:

Renčelj Andrej, orodjar – MO orodjarna; Žnidar Jožef, mehanik kmetijskih strojev – TT montaža; Žerak Slavko, strojni ključavničar – mehanična delavnica; Bračun Zdravko, strugar – MO valji; Filipančič Ivan, delavec – livarna II.

V JLA so odšli:

Tacer Stanislav, delavec – livarna II; Šolinc Rihard, oblikovalec kovin – VTS; Stančič Nedeljko, livar kalupar – livarna II; Valek Venčeslav, valjavec – valjarna II; Bele Ivan, liv. talilec – el. plavž; Klopotan Rudolf, oblikovalec kovin – mehanična del.; Malgaj Martin, delavec – livarna II; Gunzek Franc, delavec – MO litine; Arlič Jože, delavec – VTS; Krajnc Drago, oblikovalec kovin – modelna mizarna; Grofelnik Jože, str. livar. jeder – livarna I; Žerak Mirko, dipl. ing. strojništva – DS PP; Filej Branko, oblikovalec kovin – TT obdelava; Savič Jovan, oblikovalec kovin – MO valji; Vodenik Aleksander, oblikovalec kovin – MO orodjarna; Gračnar Franc, elektrotehnik – TT montaža; Verdinek Roman, strojni ključavničar – TT obdelava; Mulej Boris, predelovalec kovin – valjarna I; Škoberner Milan, oblikovalec kovin – mehanična delavnica; Korenak Roman, predelovalec kovin – valjarna II; Hribernik Marjan, delavec – valjarna I; Ozis Martin, KV vzdržev. voz. in strojev – VTS; Makuc Boris, strugar – MO litina; Podgoršek Anton, strugar – TT obdelava; Gajšek Milan, pridobivalec kovin – jeklarna; Žaler Marjan, predelovalec kovin – valjarna II; Gradič Alojz, delavec – transport; Leskovšek Zvonko, strojni ključavničar – mehanična delavnica; Zavšek Oto, delavec – TT montaža; Filipšek Stanislav, pridobivalec kovin – el. plavž; Oprešnik Božidar, str. livar in jedrar – livarna I; Marovšek Branko, str. livar in jedrar – livarna II; Štor Daniel, strojni tehnik – TT MONTAŽA

Sporazumno z delovno organizacijo so odšli:

Tovornik Marija, administrativni tehnik – DS za EO; Pemič Vili, mehanik kmet. strojev – TT montaža; Žerak Silvo, delavec – TT obdelava; Burzič Redžo, delavec – valjarna II; Mošmondor Martin, tesar – GKSG; Klakočer Jožef, strojni tehnik – transport

Z rednim odpovednim rokom so odšli:

Ojstršek Boris, strugar – TT obdelava; Novak Željko, strugar – MO valji; But Zlatko, oblikovalec kovin – jeklarna.

Samovoljno so zapustili delovno organizacijo:

Špoljar Vladimir, žerjavovodja – jeklarna; Muminovič Ramo, delavec – valjarna II; Sikole Konrad, PK talilec – livarna II.

Zaradi negativne ocene v poškusni dobi je odšel:

Skale Jožef, delavec – valjarna I.

UPOKOJENI

SMID Stanislav, rojen 23. 2. 1930, stanojoč Nova vas 3, p. Sentjur. V železarni se je zaposlil leta 1964 kot žerjavovodja v TOZD elektroplavž. V istem TOZD je opravljal še dela in naloge livarja: izpraznjevanje in priprava kokil ter pomikanje razlivenega voza.

11. 5. 1985 je bil redno upokojen.

Zahvala

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta, brata in sina

ZVONETA SLAPŠAKA

se iskreno zahvaljujem vsem sorodnikom, prijateljem, sodelavcem in znancem za nesebično pomoč, darovano cvetje in tolažilne besede.

Posebej se zahvaljujem tov. Maroltu Borisu in Jurkošku Srečku za poslovilne besede pri odprtem grobu in godbi na pihala za zadnji pozdrav. Iskrena hvala Zvonetovim sodelavcem iz TOZD Jeklovlek za denarno pomoč.

Zahvala tudi vsem, ki ste sočustvovali z nami v najtežjih trenutkih, pospremili pokojnika na zadnji poti ter zasuli njegov prerani grob s cvetjem.

Žalujoči: žena Irena
z otrokoma
ter ostalo sorodstvo

LUBEJ Andrej, rojen 21. 11. 1920, stanujoč Ogorevc 7, p. Štore. V železarni je bil zaposlen preko 39 let. Nekaj časa je opravljal dela in naloge v TOZD jeklarna, od leta 1947 dalje pav TOZD GKSG kot mizar. Dela in naloge delovodje je opravljal vse od leta 1970 do upokojitve.

8. 5. 1985 je bil redno upokojen.

LUDVIG Zvonka, rojena 1. 5. 1930, stanujoča Cesta na grad 43 b, p. Celje. V železarni se je zaposlila leta 1963 kot stenodaktilografka v DS za komercialne posle. Leta 1966 je bila premeščena v TOZD GKSG, v katerem je opravljala tajniška dela vse do upokojitve.

31. 5. 1985 je bila redno upokojena.

HERMAN Anton, rojen 11. 1. 1921, stanujoč Udarniška ul. 4, p. Štore. V naši delovni organizaciji se je zaposlil leta 1949 kot VK rezkalec v mehanični delavnici. V istem obratu je opravljal še dela in naloge skupinovodje I in od leta 1972 do upokojitve dela delovodje.

31. 5. 1985 je bil redno upokojen.

Zahvala

Ob smrti moža

JANEZA ZUPANCA

se najlepše zahvaljujem OOZS za darovano cvetje in poslovilne besede, godbi na pihala in vsem, ki so ga spremili na zadnji poti.

Zupančeva

FIDLER Ludvik, rojen 20. 8. 1930, stanujoč Platinovec 28, p. Grobelno. V železarni Štore se je zaposlil leta 1959 kot posluževalec peči v valjarni. Skozi vso delovno dobo je delal v valjarni: najprej kot vozač gredic, nato ravnalec grobe proge, varilec potisne peči, ogrevalec in nazadnje vlagalec gredic v plamensko peč.

15. 5. 1985 je bil redno upokojen.

DOPISUJTE V ŠTORSKI ŽELEZAR

ŠTORSKI ŽELEZAR – glasilo OZD Slovenske železarne ŽELEZARNA ŠTORE – izhaja 2-krat mesečno – Uredniški odbor: Tomažin Ana, Verbič Stane, Kragelj Jože, Marolt Boris, Kocman Vojko, Renčelj Vlado, Grosek Rajko – odgovorni in glavni urednik Pungartnik Oto. Po mnenju republiškega sekretariata za prosveto in kulturo Ljubljana, je časopis oproščen davka od prometa proizvodov (Št. 421 – 1/72 z dne 20. 2. 1974) – tisk Aero Celje – TOZD Grafika – rokopisov ne vračamo.